

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0343/2012

19.10.2012

POROČILO

o izvajanju Direktive 2008/48/ES o potrošniških kreditnih pogodbah
(2012/2037(INI))

Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov

Poročevalka: Birgit Collin-Langen

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	7
MNENJE ODBORA ZA EKONOMSKE IN MONETARNE ZADEVE	10
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	13

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o izvajanju Direktive 2008/48/ES o potrošniških kreditnih pogodbah (2012/2037(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A7-0343/2012),
- A. ker je politična naloga EU, da nacionalne trge odpre za pomembni gospodarski sektor potrošniških kreditov, da krepí konkurencó, obravnava različno raven varstva potrošnikov, odpravi morebitno konkurencó med gospodarskimi subjekti in izboljša delovanje notranjega trga in je to v interesu potrošnikov in kreditodajalcev;
- B. ker je direktiva o potrošniških kreditih vzpostavila skupni evropski pravni okvir za varstvo potrošnikov z usmerjenim izčrpnim usklajevanjem na petih področjih, na katerih imajo države članice le majhen manevrski prostor, ki zadeva zlasti različne pristope k izvajanju;
- C. ker klub temu še naprej ostajajo pravne in praktične ovire;
- D. ker, kot je pojasnjeno v študiji Evropskega parlamenta o izvajanju direktive o potrošniških kreditnih pogodbah, nekatere osrednje določbe direktive – denimo člen 5 o predpogodbenih informacijah – zaradi neenotne razlage in izvajanja v državah članicah niso dosegle načrtovanega poenotenja pravic v državah članicah;
- E. ker se prenos direktive o potrošniških kreditih zaradi kratkega roka ter različnih in obširnih sprememb pravne regulative, ki jih je bilo treba izvesti v tem času, v vseh državah članicah ni izvedel pravočasno in deloma tudi ne povsem pravilno;
- F. ker se po statističnih podatkih čezmejno najemanje potrošniških kreditov od začetka veljavnosti direktive ni povečalo, čeprav je to mogoče pojasniti z različnimi dejavniki, na primer jezikom, pa tudi resnimi težavami v finančnem sektorju in pomanjkanjem zadostnih informacij za potrošnike o možnosti čezmejnih potrošniških kreditov ter pravicah, ki jih imajo pri sklepanju tovrstnih pogodb;
- G. ker je imelo nezadostno varstvo potrošnikov v sektorju kreditov veliko vlogo v finančni krizi; ker so potrošniki zaradi nestanovitnih menjalnih tečajev izpostavljeni velikim tveganjem, zlasti med finančnimi krizami;
- H. ker so se zaradi čezmernega dajanja potrošniških posojil v tujih valutah povečala tveganja in izgube, ki so jim izpostavljena gospodinjstva;
- I. ker je Evropski odbor za sistemska tveganja 21. septembra 2011 sprejel pomembno priporočilo o dajanju posojil v tujih valutah (ESRB/2011/1);
- K. ker mora Komisija po členu 27 direktive izvesti pregled nekaterih vidikov direktive in je o tem že naročila študijo;
- L. ker meni, je Evropskemu parlamentu zelo pomembno, da je sproti obveščen o vmesnih

korakov in izidih pregleda in da ima možnost predstaviti svoje stališče;

1. pozdravlja, da Komisija pri pripravi pregleda že izvaja študijo učinka na notranji trg in varstvo potrošnikov, da bi preučila čezmejne posledice čezmejnega sklepanja kreditnih pogodb, in izreka priznanje obsežnemu delu, ki so ga izvedli Komisija, nacionalni zakonodajalci in kreditne institucije;
2. poudarja, da lahko izboljšanje čezmejnega trga za potrošniške kredite prinese evropsko dodano vrednost pri spodbujanju notranjega trga; meni, da bi to lahko med drugim dosegli z boljšim obveščanjem potrošnikov o možnostih za najemanje potrošniških kreditov v drugih državah članicah in o pravicah, ki jih imajo pri sklepanju tovrstnih pogodb;
3. ugotavlja, da obseg čezmejnega najemanja potrošniških kreditov znaša manj kot 2 %, od tega se jih približno 20 % sklene prek spleta;
4. poudarja, da je eden od ciljev te direktive zagotoviti razpoložljivost informacij, s čimer bi spodbudili delovanje notranjega trga tudi na tem področju, ter da je zato treba ovrednotiti, ali delež čezmejnih kreditnih pogodb narašča;
5. meni, da so predpisi o predpogodbenih informacijah, razlage iz člena 5(6) in ocena kreditne sposobnosti iz člena 8 pomembni za ozaveščanje potrošnikov o tveganjih, povezanih s posojili v tuji valuti;
6. kljub temu poziva, naj nadzorni organi zahtevajo od finančnih institucij, da potrošnikom zagotovijo popolne in zlahka razumljive informacije po meri o tveganjih v zvezi s posojili v tuji valuti in posledicah hudega padca vrednosti zakonitega plačilnega sredstva države članice, kjer ima potrošnik stalno prebivališče, ter povišanja tujevalutne obrestne mere za višino obrokov; meni, da bi bilo treba te informacije zagotoviti pred podpisom pogodbe;
7. je seznanjen s pomisleki, izraženimi v nekaterih državah članicah o tem, kako so predpogodbene informacije predstavljene potrošnikom prek obrazca o standardnih informacijah o evropskem potrošniškem kreditu (SECCI), ki je tako tehničen, da vpliva na sposobnost potrošnikov, da bi ga dejansko razumeli; meni, da bi morala biti učinkovitost tega obrazca pomemben vidik pri oceni učinka direktive, ki jo bo izvedla Komisija;
8. pozdravlja postopek pregleda (sweep), ki ga je septembra 2011 izvedla Komisija in ki je pokazal, da so pri 70 % pregledanih spletnih strani finančnih institucij v oglasih manjkali podatki in v ponudbi ni bilo pomembnih podatkov ter je bil prikaz stroškov zavajajoč, in poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo ustrezne ukrepe, da se to odpravi; ob tem opominja, da se pravila o reprezentativnih primerih ponekod ne uporabljajo kot obvezna in da je treba to popraviti;
9. poziva k strogemu nadzoru finančnih institucij v zvezi z ravnanjem v oglaševanju in trženju, da bi preprečili zavajajoče ali napačne informacije pri oglaševanju ali trženju kreditnih pogodb;
10. ugotavlja, da so nekatere države članice izkoristile možnost, da področje uporabe direktive razširijo na druge finančne produkte in to očitno ni sprožilo pritožb;
11. poudarja, da bi morali zakonski predpisi izhajati iz običajnih primerov, iz povprečnega potrošnika in povprečnega podjetnika, ne pa iz redkih primerov zlorabe, tako da postanejo informacije za potrošnike manj razumljive, pregledne in primerljive;

12. ugotavlja, da večja količina predpisov ne pomeni samodejno večjega varstva potrošnikov in da lahko preveč informacij zlasti neizkušenega potrošnika bolj zmede kot mu pomaga; v zvezi s tem priznava strokovno znanje, pomoč in finančno izobraževanje, ki jih zagotavljajo potrošniške organizacije, in vlogo, ki jo lahko imajo pri prestrukturiranju posojil v imenu gospodinjev v stiski;
13. poziva, da je treba posojilojemalce obvestiti o stroških dodatnih storitev in o njihovi pravici do nakupa pomožnih storitev pri drugih dobaviteljih; meni, da bi bilo treba od finančnih institucij zahtevati ločevanje tovrstnih storitev in z njimi povezanih stroškov od stroškov osnovnega posojila; morale pa bi tudi jasno navesti, katere storitve so pomembne za podaljšanje posojila in katere so potrošniku povsem na izbiro;
14. meni, da bi bilo treba podrobneje raziskati težave, ki bi se utegnile pojaviti pri uveljavljanju pravice do odstopa pri povezanih pogodbah; poudarja, da je pomembno potrošnike seznaniti, da če se odločijo izkoristiti pravico do odstopa od pogodbe, pri kateri je dobavitelj ali ponudnik storitve zaradi pomožne pogodbe upravičen do ustreznega plačila od posojilodajalca, potrošnik za storitev ne plača opravnin, provizij ali stroškov;
15. poziva Komisijo, naj oceni obseg neizpolnjevanja zahtev glede informiranja v pogodbah, kjer posrednikov ne zavezujejo zahteve o predpogodbenih informacijah, da se ugotovi, kako najbolje zaščititi potrošnike v tem položaju;
16. meni, da je treba nameniti posebno pozornost zapletenim postopkom za predčasno vračilo;
17. trdi, da bi morali potrošnikom pred spremembo obrestnih mer zagotoviti dovolj časa, da raziščejo trg in zamenjajo posojilodajalca, preden spremembe začnejo veljati;
18. ugotavlja, da je treba natančneje opredeliti, kaj je reprezentativni primer;
19. poudarja, da bi bilo treba zagotoviti enoten način izračunavanja efektivne obrestne mere, odpraviti nejasnosti in vzpostaviti skladnost z vsemi drugimi pravnimi instrumenti;
20. poziva države članice, naj nacionalnim nadzornim organom zagotovijo vse potrebne pristojnosti in sredstva za opravljanje nalog; nadalje poziva, naj nacionalni nadzorni organi učinkovito spremljajo in izvršujejo izpolnjevanje določb direktive;
21. poudarja, da bi se pri določanju rokov za prenos v prihodnje morale bolj upoštevati spremembe nacionalne zakonodaje, ki jih zahteva prenos;
22. poziva države članice, naj razširijo sedanjo raven varstva potrošnikov pri kreditih, vključno s kratkoročnimi krediti, ki se zagotavljajo prek interneta, prek storitev kratkih sporočil ali drugih medijev sporočanja na daljavo, ki so na tem trgu vse pogostejši in pri katerih gre za zneske, ki ne dosega meje 200 EUR ter zaenkrat niso zajeti v področje uporabe direktive;
23. poudarja, da zaenkrat ni razloga za revizijo direktive, temveč bi bilo treba najprej poskrbeti za njen pravilni prenos in izvajanje;
24. meni, da bi bilo treba poleg pravilnega popolnega prenosa in uporabe direktive počakati na njen dejanski in praktični učinek in ga ovrednotiti, zatem pa bi morala Komisija

poročati Evropskemu parlamentu, ali so potrebne spremembe; poziva Komisijo, naj Evropskemu parlamentu in Svetu posreduje poročilo o oceni izvajanja direktive in popolno oceno njenega učinka na področju varstva potrošnikov, pri čemer mora upoštevati posledice finančne krize in novi pravni okvir EU za finančne storitve;

25. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

OBRAZLOŽITEV

Direktiva o potrošniških kreditih ima dva cilja: z njo naj bi dosegli visoko raven varstva potrošnikov in okrepili čezmejni notranji trg za potrošniške kredite.

Z delno izčrpno uskladitvijo nekaterih osrednjih delov kreditnega prava se je nedvomno občutno izboljšala raven varstva potrošnikov v Evropi, čezmejno najemanje kreditov pa se je le neznatno povečalo. Morda je razlog, da le malo finančnih institucij ponuja čezmejne potrošniške kredite in da se je trg zaradi krize na finančnem trgu bolj ko ne krčil.

Poleg tega čezmejno najemanje potrošniških kreditov bolj kot pravna ureditev ovirajo jezikovne težave ali odsotnost osebnega stika s finančno institucijo.

Problematične točke v okviru pregleda:

1. Rok za prenos:

Nekatere države članice so direktivo v celoti ali deloma prenesle prepozno. Glavni razlog za to zamudo je bil kratek dveletni rok za prenos ter obširnost tega procesa. Na zelo različnih področjih, kot so določbe o varstvo potrošnikov, splošni kreditni predpisi, dostop do zbirk podatkov itd., je bilo treba spremeniti številne ukrepe ali uvesti nove. Ti postopki so zelo zapleteni in zadevajo tako nacionalne zakonodajalce kot tudi finančne institucije. Zato bi bilo prav, da se v prihodnje predvidi več časa ter da se za prenos določi triletni rok.

2. Področje uporabe:

Številne države članice so področje uporabe razširile na druge finančne produkte, npr. na posojila, zavarovana s hipoteko, ali na najemne in lizinske pogodbe. Kolikor je videti, to ne povzroča težav.

3. Oglaševanje:

Na področju predpisov o oglaševanju so države članice izkoristile različne možnosti prenosa. Nekaj težav se je pojavilo pri vprašanju, kaj natančno je „reprezentativni primer“.

Leta 2011 je Komisija izvedla pregled 562 spletnih strani o potrošniških kreditih. Pri tem je ugotovila, da pri 46 % pregledanih spletnih strani v oglasih manjkajo obvezni podatki, pri 43 % v pogodbeni ponudbi manjkajo jasne navedbe skupnih stroškov, trajanje pogodbe in nekaterih s kreditom povezanih stroškov, pri 20 % pa je prikaz stroškov zavajajoč. V potekajoči fazi izvajanja nacionalni organi navezujejo stik s podjetji, prosijo za pojasnila in zahtevajo popravke.

4. Predpogodbene informacije:

Predpisi o predpogodbenih informacijah, ki jih je treba potrošniku dati na voljo na standardnem listu, so bili dokončno usklajeni. Direktiva je bila ponekod v nacionalno pravo prenesena deloma dobesedno ali z jezikovnimi izboljšavami in prilagoditvami.

Nekatere države članice so podvomile v učinkovitost standardnega informativnega lista. Informacije naj bi bile preobširne, težko razumljive in deloma preveč tehnične, kar naj bi potrošnike tudi odvrčalo od najemanja posojil. Poleg tega je vprašljivo, ali je informativni list ustrezno orodje za primerjanje kreditov različnih ponudnikov. Omeniti je treba še, da je zagotavljanje standardnega informativnega lista zvišalo stroške kreditodajalcev, to pa se odraža v stroških kredita.

5. Pogodbene informacije:

Ni znano, da bi izvedba na novo uvedenega sistema v obdobju za prenos povzročala težave.

6. Pravica do odstopa:

Pravica do odstopa, ki je v nekaterih državah članicah že obstajala, je bila uvedena enotno in izčrpno. Težave ostajajo pri vprašanju, kdaj prične rok teči. Nekatere države članice so predvidele, da prične teči šele po začetku obdobja za razmislek ali da začne teči šele, ko se odpravijo pomanjkljivosti glede pogodbenih informacij. Pojavil se je tudi pomislek, ali je mogoče pravico do odstopa uresničiti šele po odplačilu kredita.

7. Predčasno odplačilo:

Ni znano, da bi pri izvajanju pravil o predčasnem odplačilu prihajalo do večjih težav. V nekaterih državah članicah, ki pred tem niso predvidele nadomestil za kreditodajalca, so se pojavile kritike, da bi takšno nadomestilo znižalo raven varstva potrošnikov.

8. Izračun efektivne obrestne mere:

Predpisi za izračun efektivne obrestne mere so bili leta 2011 v okviru postopka komitologije spremenjeni. Kljub temu se v nekaterih posameznih primerih še pojavljajo dvomi.

Komisija je predložila smernice za razlago efektivne obrestne mere, ki pa niso pravno zavezujoče.

Zaželeno je, da bi se predpisi za izračun efektivne obrestne mere v vseh evropskih pravnih instrumentih uporabljali enako.

9. Pojasnila:

Obveznost razlage, predvidene v členu 5(6), so države članice izpolnile na različne načine. Nekatere so jo podrobno določile z naštevanjem posameznih posebnih ukrepov. Avstrija je na primer predpisala, da je treba pri kreditih v tuji valuti posebej opozoriti na tveganja.

10. Preverjanje kreditne sposobnosti:

Obveznost preverjanja kreditne sposobnosti potrošnika so države članice izpolnile na različne načine. Nekatere so na primer predpisale obvezno preverjanje v zbirki podatkov. Nekatere druge države članice pa vprašanje, ali so bile zahteve ustrezno izpolnjene, prepuščajo presoji

sodišč.

11. SMS-kredit:

Povpraševanje po tovrstnih kreditih nenehno narašča; ne ponujajo jih le v skandinavskih državah, temveč tudi v Združenem kraljestvu in v vzhodnoevropskih državah. Države članice naj temu problemu posvetijo posebno pozornost in poskrbijo za učinkovito varstvo potrošnikov. Pri tem bi morali upoštevati posebnosti v posamezni državi in po potrebi sprejeti ukrepe, ki bodo presegali določbe direktive o potrošniških kreditih.

12. Sklep:

Komisija bi morala zdaj preučiti prenos direktive in vztrajati, da se bo v državah članicah konkretno izvajala. Potem bi morali najprej udeležencem dati čas, da se prilagodijo novim pravilom in naberejo izkušnje. Zatem bi bilo treba pripraviti temeljito oceno pravnih in dejanskih učinkov direktive, na podlagi katere bi jo po potrebi lahko spremenili.

8.6.2012

MNENJE ODBORA ZA EKONOMSKE IN MONETARNE ZADEVE

za Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov

o izvajanju Direktive 2008/48/ES o potrošniških kreditnih pogodbah
(2012/2037(INI))

Poročevalec: Theodor Dumitru Stolojan

POBUDE

Odbor za ekonomske in monetarne zadeve poziva Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- ker je bila Direktiva 2008/48/ES¹ o potrošniških kreditnih pogodbah sprejeta pred finančno krizo;
  - ker so čezmerni potrošniški krediti v več državah članicah prispevali h krizi;
  - ker so se zaradi čezmernega dajanja potrošniških posojil v tujih valutah povečala tveganja in izgube, ki so jim izpostavljeni gospodinjstva;
  - ker poudarja pomen priporočil Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 21. septembra 2011 o dajanju posojil v tujih valutah (ESRB/2011/1);
1. poziva nadzorne organe, naj od finančnih institucij zahtevajo, da posojilojemalcem zagotovijo personalizirane, popolne in razumljive informacije o tveganjih pri posojilih v tujih valutah ter o vplivu hudega padca vrednosti plačilnega sredstva države članice, v kateri ima posojilojemalec stalno prebivališče, in povečanja tuje obrestne mere na višino obrokov; meni, da bi morali te informacije vključiti v oglaševanje potrošniških kreditnih pogodb v tujih valutah, v predpogodbene informacije in v potrošniške kreditne pogodbe;
  2. poziva finančne institucije, naj posojilojemalcem, preden se zavežejo izpolnjevanju kreditne pogodbe ali ponudbe, zagotovijo prilagojene informacije, ki jih potrebujejo za primerjavo razpoložljivih kreditov na trgu, oceno njihovih posledic in sprejemanje ozaveščenih odločitev o sklenitvi kreditne pogodbe;

---

¹ UL L 133, 22.5.2008, str. 66.

3. poziva, naj se od finančnih institucij zahteva, da posojilojemalca v primerih, ko bi lahko kreditna pogodba glede na njegov finančni položaj pomenila posebno tveganje zanj, na to opozorijo;
4. poziva nadzorne organe, naj skrbno spremljajo tveganja za financiranje in likvidnost zaradi posojil v tujih valutah, naj ukrepajo za preprečitev čezmernih tveganj in naj zahtevajo od finančnih institucij, da za obvladanje tovrstnih posojil uporabljajo učinkovite sisteme za oblikovanje cen, dodeljevanje kapitala in upravljanje likvidnosti, obenem pa naj pri ocenjevanju potrošnikove kreditne zmožnosti upoštevajo njegovo odpornost na nihanja v menjalnih tečajih; poziva, naj se od finančnih institucij zahteva, da posojilojemalcem omogočijo pretvorbo posojila v drugo valuto po pregledni metodi, s katero so seznanjeni že v predpogodbenih informacijah;
5. poziva k reviziji določb v zvezi z efektivno obrestno mero iz Direktive 2008/48/ES, da bi ustrezneje odražala značilnosti posojil v tuji valuti in po variabilni obrestni meri;
6. poziva kreditne institucije, naj pri dajanju posojil za dobo več kot pet let v okviru potrošniških kreditov namenjajo posebno pozornost zagotavljanju, da so odobrena posojila v interesu zadevnega posojilojemalca;
7. poziva finančne institucije, naj potrošnikom ne odobravajo posojil, zavarovanih s potrošnikovim domovanjem, če nima ustrezno visoke plače, temveč naj mu posojilo odobrijo samo, ko je ocenjena njegova kreditna zmožnost – in če je po možnosti na voljo ustrezno zavarovanje s premoženjem – tako da je posojilodajalcu in posojilojemalcu zagotovljeno ustrezno kritje tveganj;
8. poziva, da je treba posojilojemalce obvestiti o stroških pomožnih storitev in o njihovi pravici do nakupa pomožnih storitev pri drugih dobaviteljih; meni, da bi bilo treba od finančnih institucij zahtevati ločevanje tovrstnih storitev in z njimi povezanih stroškov od stroškov osnovnega posojila; morale pa bi tudi jasno navesti, katere storitve so pomembne za podaljšanje posojila in katere so potrošniku povsem na izbiro;
9. opozarja, da je eden od ciljev te direktive zagotoviti razpoložljivost informacij, s čimer bi spodbudili delovanje notranjega trga tudi pri dodeljevanju posojil, tako da bi bilo mogoče ovrednotiti, ali delež čezmejnih kreditnih pogodb narašča in ali so potrebna dodatna izboljšanja;
10. poziva k strogemu nadzoru finančnih institucij v zvezi s praksami oglaševanja in trženja, da bi preprečili zavajajoče ali napačne informacije pri oglaševanju ali trženju kreditnih pogodb;
11. poziva Komisijo, naj Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o oceni izvajanja direktive in celovito oceno njenega učinka na področju varstva potrošnikov, pri čemer mora upoštevati posledice finančne krize in novi pravni okvir EU za finančne storitve;
12. poziva k reviziji Direktive 2008/48/ES ter k združitvi te direktive in direktive o kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine v eno direktivo.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	7.6.2012
Izid končnega glasovanja	+: 38 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Elena Băsescu, Sharon Bowles, Udo Bullmann, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Arlene McCarthy, Alfredo Pallone, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Corien Wortmann-Kool, Pablo Zalba Bidegain
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	David Casa, Philippe De Backer, Vicky Ford, Robert Goebbels, Olle Ludvigsson, Marisa Matias, Gianni Pittella, Andreas Schwab, Teodoros Skilakakis (Theodoros Skylakakis), Emilie Turunen
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Robert Sturdy

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	11.10.2012
Izid končnega glasovanja	+: 33 -: 0 0: 2
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Jorgo Chatzimarkakis, Sergio Gaetano Cofferati, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia de Campos, Vicente Miguel Garcés Ramón, Louis Grech, Mikael Gustafsson, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Iliana Ivanova, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Hans-Peter Mayer, Gesine Meissner, Sirpa Pietikäinen, Phil Prendergast, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Grofica Róza Thun Und Hohenstein, Gino Trematerra, Barbara Weiler
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Regina Bastos, Ildikó Gáll-Pelcz, María Irigoyen Pérez, Olle Schmidt, Olga Sehnalová, Kiriakos Triantafylidis (Kyriacos Triantaphyllides), Kerstin Westphal